

[Glistrup].

balance, der har præget tidligere tider, ikke er blevet mindre, og at der derfor i allerhøjeste grad er brug for, at der er politikere med.

Det fik så skatteministeren til at reagere på den måde, at han sagde: ja men politikere, det må være i modsætning til sagkyndige. Jeg ved godt, at vi har skrevet, at vi synes, at skatteministerens parti skal have tre medlemmer af udvalget, og at man muligvis ikke kan finde tre sagkyndige inden for socialdemokratiet. Men der står jo ikke, at de tre, som socialdemokratiet udpeger, skal være socialdemokrater alle sammen. Hvis de vil udpege nogle fremskridtsfolk, skal vi meget gerne skaffe nogle, som er sagkyndige på feltet og samtidig har den fornødne politiske indsigt i, hvordan tingene skal fungere.

Skatteministeren havde imidlertid også en anden indvending imod vort forslag, nemlig den tidsfrist, der var sat. At man virkelig skulle kunne løse problemerne sådan i løbet af sommertiden inden den 1. september 1977, det er efter skatteministerens mening alt for hurtigt, så hurtigt kan man skam ikke klare tingene. Nå, når man ellers skal have noget i gang fra skatteministeriets side, så plejer man jo at kunne jage det igennem inden for nok så korte tidsfrister, hvad vi senest har set et eksempel på ved behandlingen af punktet på folketingets dagsorden her i dag om denne enorme obligationsrenteregistrering, som man vil have i orden inden den 1. juli 1977.

Men det siger sig selv, at skulle det være sådan, at vi kunne mødes i et kompromis med det andet store parti her i salen, som vi har flertal sammen med, om, at det skal være den 1. oktober i stedet for den 1. september, eller den 15. august for den sags skyld, for nu at tale i det sprog, skatteministeren anvendte ved det foregående lovforslag, ja, så er vi da i allerhøjeste grad forhandlingsvillige. Den 1. september er ikke en hellig dato – for at bruge udtrykket fra det foregående forslag – men på den anden side må der være en vis ræson i, at man skal nå til arbejdets ende på et vist tidspunkt. Som en tidligere statsminister har sagt, har vi det jo alle sådan, at vi alligevel ikke får skrevet vores skolestil før aftenen inden den skal være færdig, og derfor kan vi lige så godt sætte en nogenlunde snert tidsfrist.

Af de indvendinger, der har været gjort, har jeg vist derefter kun tilbage indvendingen fra centrum-demokraten – det kommunistiske ind-

læg indeholdt jo ingen egentlige indvendinger mod fremskridtsforslaget. Fra centrum-demokraternes side blev det også påpeget, at man syntes, det var overflødig med en kommission, når fremskridtspartiet allerede havde løst problemet. Ja, det kan repræsentanten for centrum-demokraterne selvfølgelig have så evig ret i, men der er jo bare det lille problem, som plager os og plager dette land konstant, nemlig at fremskridtspartiet mangler disse 63 mandater i at have flertallet herinde. Derfor bliver vi nødt til at gå omvejen over kommissionen, så vi i fred og ro kan overbevise de andre, de fornødne manglende stemmer, om, at også på dette område er fremskridtstankerne de helt rigtige til løsning af problemerne. Det bliver forhåbentlig kun en kort tid, vi bliver nødt til at gå de omveje, men vi bliver altså nødt til det indtil videre; dermed være også besvaret centrum-demokratens indlæg.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, at der i forslaget fra fremskridtspartiet nok peges på et problem, som vi ikke bør lukke af for, nemlig om vor vurdering er helt rigtig. Venstre har jo også, som det er anført tidligere, været inde på dette spørgsmål. Jeg synes, at vi fortsat skal beskæftige os med det. Især synes jeg, at der er grund til at fæste sig ved det, som fremskridtspartiet taler om her, en glidende vurdering, så vi ikke får 4 år imellem hver vurdering, der jo nok i en inflationsstid kan komme som noget af et chok.

Om selve forslaget skal jeg kun sige, at det kan vi ikke støtte. Der er efter vor mening en klar opdeling i den slags sager. Undersøgelsen bør ligge hos eksperterne, afgørelsen her i folketinget. Ved at pege på, at man skal have 3 medlemmer fra socialdemokratiet, 2 medlemmer fra fremskridtspartiet, 2 fra venstre og 1 fra hvert af de andre, har man låst det helt fast til partierne, og dér har partierne ikke noget at gøre. De har noget at gøre med en vurdering af det, som eksperterne lægger frem.

Forslaget kan jeg altså ikke støtte, men jeg synes, at tanken om den glidende vurdering er interessant.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet er enig i det synspunkt, at en modernisering af ejendomsvurderingen i høj grad er tiltrængt. Det må være muligt igennem edb-behandling og i det hele taget på maski-